

Keites pilgu meie tööle

„Süütaadik on Jehooiva meid aidanud.“ See vana väljendus on olnud jälle uus meie juures möödunud aastal. Jumal on meid imeliselt läbi juhtinud. Liidu nõukogu oma istungil 10.—14. jaanuaril tundis selle väljenduse olevat tõdenemud ja seepärast tegi kõhe oma istungi algul järgneva t ä n u o t s u s e :

Liidu nõukogu, olles kokku tulnud oma aastaistungiks, mida võib ära pidada rahus ajal, millal meie läheduses möllab sõda, ja nähes kuidas Jumal on kaitsnud meie maad, rahvast ja valitsust eriliste raskuste eest sel kriitilisel ajal, ning hinnates Jumala armu, mida ta on andnud oma loodusele, õnnistades teda rikalikult igas tööbarus,

otsustas avaldada meie armiale taevasele Isale alandlikema tänu tema mitmesuguste õnnistuste eest:

1) Meie ewangeeliumitöölise elu hoidmise eest nähtavalt ja nähtamatult ohtudes tööl ja reisidel;

2) ewangeeliumi kuulutamise edu eest, mille tulemuseks on läinud aastal liidus vastu võetud 172 uut liiget;

3) meie rahva heatahtlikkuse eest, et nad on toetanud tööd ja olnud kaastöös ustavad, tuues kümne ja ohtorianded Issanda laekasse, mis võimaldas laatu-tada kõik eesmärgid liidus;

4) igasuguse misjoni ja heategevuse töö eest, noor- loo innuka kaastöö eest, ja kõigi muude õnnistuste eest, millega Jumal on õnnistanud oma rahvast möödunud aastal.

Meil oli õnnistusriikas nõukogu istung. Kõhal olid kõik nõukogu liikmed Gestiist ja peale nende Põhja-Euroopa divisjoni esimees wend W. E. Read ja warahoidja E. R. Colson. Üheks päewaks olid kokku kutsjutud ka kõik liidu ewangeeliumitöölised. Neil päewil uurisime Jumala sõna ja ka möödunud aasta tööd ning tegime plaane uueks aastaks. Meid otsusiti ilmutame „Misjoni-teadetes“.

Meil oli läbi töötada juur päewaford — üle 70 punkti. See kõik nõudis hoolast tööd ja aja jaotust. Kõik wennad osawõtjad tegid oma parimat ja me jõudisime oma tööga walmsis õigel ajal.

Päew, millal olime koos liidu ewangeeliumitöölisega, oli suureks õnnistuseks. Siin tegime ühiseid otsuseid töö plaanide üle. Me röömustasime, et oleme võitnud tõele 172 uut hinge, ja me tegime uue otsuse võita Jumala abiga 200 hinge uuel aastal. Selleks wajame ka kõigi kaastöölite lahket kaastööd, milles oleme ka kindlad, et kõik teevad oma osa.

Samal töölise ja nõukogu koosolekul uurisime adventkuulutuse peadõpetust: pühapaigaõpetust ja Kristuse preestriametit taevases templis. Meid uurimisli juhtis wend Read. Me röömustasime selle suure tõewalguise üle, mis antud adventrahwale. See on antud meie erikuulutuseks, mida eranditult ainult adventrahwas mõistab ja peab kuulutama. Meie weendusime ka, et Kristuse töö taevases templis lõpeb pea ja et siis ta ka warsti tuleb palka tooma ustawaile. Kõik ewangeeliumitöölised ja nõukoguliikmed olid röömsad selle tõewalguise üle ja tegid uuesti oma usutõotuseks istawuseotsuse, mille siin ära toon:

Meie, ewangeeliumitöölised, tulnud kokku ühes liidu nõukoguga ja divisjoni esindajatega aastaistungile, väljendame täiel määral oma kindlat usku tõesse, mille Jumal on andnud adventrahwale, ja meie otsus on jääda truuks sellele õpetusele, mis on avaldatud Ilmutuse raamatu 14. peatükis ja ilmutis tulnud Taanieli raamatu 8. peatüki põhjal. Olles siin koos me avaldame usku ja weendumust Jeesuse peatsesse tulekusse, ja me usume ühenduses sellega ka kõigisse teistesse adventtõdedesse, ning me tahame paluda Jumala abi, et kõige jõuga jatkata selle õpetuse kuulutamist, püüdes valmistada üht rahvast Jeesuse peatses jälletulekus.

Jagal õhtul olid meil kõned kahes palwelas, kus kõnelesid väliskülaselised-wennad. Nad tõid uudiseid misjonitööst ja kiinitasid oma kõnedega adventkuulutust. Osawõtt mõlemas kirikus oli väga hea.

Väliskülaselised-wennad palusid mind üle anda südamlisud terwitused kõikidele kaastööliteatele, mida ma siin ka teen. Me hindame kõrgelt nende wendade osawõimeelst, et nad võtsid ette ohtliku reisi. See näitab meie töö juhtide harki ja indu Jumala töö jaoks. On saabunud aeg, millest ka

Manitsuse sõna

Meie seekordne nõukoguistung on tulnud pidada erafordisel ajal. Keljast meie divisjoni kuuluvast unioonist ei ole siin esindajaid. Meil ei olnud võimalist Soomes kofku tulla, nii kui plaanissetud, waid me peame selle istungi Inglismaal, kus wõime suurema hulga nõukogu liikmeid kofku saada. Kuigi oleme wäheisel arwul koos, ometi see ei wõi meid takistada uue aasta läkitust wälja saatmaist. Kriisiast nõutatud tõsine tunne peaks andma veel suuremat kaalu meie sõnadele, ja me oleme kindlad, et iga puuduw nõukoguliige on waimus meiega ühendatud selles, mida me kirjutame.

Meil ei ole kahtlust selle kohta, et Kristuse tulek on uufe ees. Praegused rahwaste kofkupõrked, ühes prohwetikuulutuste tõdenemiseega, on selgemaks tõenduseks, et praegu on ülim aeg teha suurimaid jõupingutusi selleks, et lõpetada meie usaldatud töö. Sellega me saadame teile General Konventsi läkituse, mis on koostatud fügisistungil Ameerikas. Meie kõik wõtame selle läkitusena Jumala proost oma tööliste praegusel ajal. Meie kutsume ka teid üles, wõtma jeda läkitusena Jumalast ja pühendamata end koogu oma hüdamega sellele, millele meid üles kututakse.

Meie tunnustame, et teie olete sel rasfel ajal inba ümutanud enda pühendamist selles töös, mille teostasite lõhustamistöös möödnud aastal. Mitu põldu on keset ebahaarilikke raskesti saawutanud

rohkem kui oli eesmärgiks, ja kogu see töö on lõppenud wõiduga kogu divisjonis. Teie usatus on meid wäga rõõmustanud, ja me teame, et teie tulidus ja hea eeskujut rõõmustas ka meie misjonäre Aafrikas, täites neid uue jõu ja waimus-
tusega.

Küüdnue kriis on suureks, wõib-olla wiimseks võimaluseks, kuulutada adventkuulutust. Paljud ootawad meilt walguist. Meie tegutsemine praegusel ajal peab pöörama paljude tähelepamu kriisiastja tõelistele põhjustele. Praegu on ülim aeg esineda maailma ees prohwetikuulutuse alusel ilmunud rahwena, kes mõistawad aja tähtsust ja keda on pandud paganate walguiseks. Meie tõsine ja kestew palwe on, et Jumal aitaks meid ühes teiega kasutada kõiki jõude ja võimalusi töe teenistuses.

Palwetagem hiliswihma pärast, sest on ülim aeg selleks. Otsige õigust, otsige alandust. Palwetagem alati, et teid wõidakse teie kõrge kutse wääriliseks arwata. Jumala sõna peab kõnelema teie hüdamehinnistusele weil päewil, kutsudes teid walguistama maailma rahwaid, mis asuwad pimeduses.

Aitaks Jumal kõiki sel rasfel ajal seista wahemeestena taewa ja maa wahel, omades pühade kannatuse. Lõndides weatult Jumala käskude järelle ja pidades ilgei surmaohus Seesuse usku.

Põhja-Euroopa divisjoni nõukogu.

E. G. White kirjutab, et reitimine ühest kohast teise läheb raskest. Aga töö peab saama tehtud ja Jumal awab tiiski weel võimalusi liikuda.

Tagasi waadates möödnud aastale nõukogu weendus, et Jumal on meid aidanud saawutada peaaegu kõik eesmärgid. Paaril üksikul eesmärgil me pole saawutanud soovitud edu, aga wõttes tekku kõik eesmärgid oleme tiiski eesmärgil. Siin tuleb jälle alla kriipsutada meie kaaswõitlejate usatavust ja kaastööd.

Künnises jäi eesmärgist pisut puudu. Wõib-olla oli see tingitud sellest, et wiimisel kuul paluti aruanded warem ära saata. Aitaks Jumal meid olla usatavad tema omast!

27. jaanuaril on meil liidus ja divisjonis kümme-päew, millal wõime jälle oma töötust mündada.

Käesolewaga ma tänan weelkord liidu nõukogu liikmeid, ewangeeliumitöölisi ja õdesid-wendi usatava kaastöö eest minewikus. Astume usus edasi.

Pilku heites minewikule näeme, et Jumal on aidanud oma rahwast edasi, waatamata raskestele.

Meie divisjoni alla kuuluwad unioonid ja liidud on pidanud kannatama nii mõndagi ras-

kust, tiiski on taewane Isa oma tööd kaitsnud. Warsjavis ei ole pommitamine teinud meie asutustele rohkem kahju kui ainult krohw on pommitildude all kannatanud. Ka on kuulda, et paar misjonitöölisi on pidanud kaotama oma elu. Soomes meie misjonitöölisi töötab praegu weel täiel kujul ja kõik on elus ja terwed. Skodsborgi sanatooriumis on patientide arw langenud 60 peale, kuna tavaliselt oli seal 300 rawitawat. Üldiselt meie töö kogu divisjonis läheb edasi kõigil aladel.

Suurt edu on näha eriti misjonimaadel, Aafrikas, kus ristimine ulatab tubandetesfe. Seal on näha erilist ärkamist. Näib, et wiimised saawad esimesteks. Euroopas ja mujal maades lõditakse, aga Wilha Waim teeb oma suure tööd Aafrikas.

Meie ei tea kui palju undiseid toob 1940. aasta. Ühte aga teame, et ta wiib meid lähemale Issanda päewale. Olgem selleks valmistatud. Töötagem ühes meeles ja ühesuguses usus. Palwetagem üksteise eest ja ka töö juhatajate ja kõigi ewangeeliumitööliste pärast, et Jumal wiiks neid kõiki wõidule oma tulemise päewal.

Jumala arm olgu teiega! Seda soovib wendalikkus armastuses

Ed. Mägi.

Üleskutse

Meie kui adventlikumise esindajad, kes on kogunenud oma 1939. a. sügisistungile, väljendame oma kindlat veendumust, et me oleme jõudnud suurimasse kriisi-ajajärku inimkonna ajaloo.

„Tulgi enne, alates maailma loomisest, pole olnud niisugused tähtsad hõruid kaalul, kui see nüüd on antud inimestele, kes usuvad ja kuulutavad maailmale viimist hoiatuskuulutust.“ — „Life Sketches“, lk. 246.

„Nüüdsel ajal seismine on suur kuritöö. Issand on tulemas. Meile on kästud tasandada teed tema tulemiseks, valmistades ette rahvast, kes võiksid sel suurel päeval seisma jääda. Iga tõeliku kristlase jüda tuleb kiiremast kui ta näeb neid suuri sündmusi esile tulevat. Meie kuuleme Jumala jalgade astumist, kes tuleb karistama kurja maailma.“ — „Special Testim.“ nr. 11, lk. 29.

Taeva Isa armastav käsi on juba aastaid hoidnud tagasi hävitustuuled. See on meile võimaldanud kuulutada rahulikult igavest ewangeliiumit. Kas oleme kasutanud neid kalleid filmapilte, täites oma lambid õliga? Kas meist paistab selge taevalik valgus, mis valgustab pattuste teed?

Ustudes kõigest jüdamest, et „Issanda suur päev on ligi ja et see ruttab väga“, ja et me nüüd seisame igaviku piiril, on meie kui Sioni müüridel asuvate vahimeeste püha kohus valmistada oma lambid ja pühendada oma ihu, hing ja vaim pühale tööle, valmistades rahvast Issanda tulekuks.

„Jumala tahe on teha oma rahvas täiuslikuks juthustajate täiuslikkuse läbi.“ — „Testim. 9., lk. 151.

Meie kutsume üles oma wendi juthustajaid ühinema meiega täielikus pühitsuses Jumala ees, töötades end uuesti ajatada lähemas ühenduses Jumalaga.

Meie kutsume kõiki meie kaasuslikke ühinema juthustajatega selles pühas töötuses hoidma end eemal kõigest maailmalikkusest, andudes täielikult Jumalale.

Meie kutsume üles wanemaid mõtlema tõsiselt oma lastele ja tegema tõsiseid jõupingutusi nende waimuliku elu edendamise alal. Kui suurel kohtupäeval küsitakse wanematelt: Kus on sinu kari, sinu ilus kari? — mis on siis meie vastus? Surendage oma püüdeid nende waimuliku edu suhtes ööl ja päeval. Wõideldge selle pärast palves Jumalaga ja tuletage meele Jumala auulist töötust: „Wägewa wangid peab siiski ära wõetama ja väga palju riisunud wangid peavad pääsema; ja mina tahan riielda nende vastu, kes sinu vastu

riidu tõstavad, ja mina tahan ju lapsed ära päästa.“ Jees. 49, 25.

Meie kutsume üles lapsi ja noorsugu pühendamata oma jüdame ja kogu oma jõu ja võimed uuesti Jumalale ja meie Ünnistegijale. Meie palume neid mõelda tõsiselt järgnevale Pühast Waimust süvendatud ütlusele: „Viimise aja hädaohud on ligi jõudnud ja raskused on nende ees, mida ei teatud oodata. Nad lohtuvad suurimaid raskusi ja segadusi. Nende usu puhtus pannakse proovile.“ — „Testim.“ 1., lk. 269.

Meie teame, et on tulnud Jumala suure wäe ilmutamise aeg, mis peab avalikuks saama tema käskusid pidava rahwa läbi.

Enne, kui Jumal lõplikult oma rahwa läbi katsub maa peal, ilmneb tema rahwa seas niisugune usu-uuendus, niisugune jumalakartuse uuestielustumine, millist ei ole nähtud apostlite ajast saadik. Jumala Waim ja wägi walatakse wälja tema laste peale.“ — „Gr. Contr.“, lk. 464.

„Kristus on teinud ettevalmistusi, et tema rahvas võiks olla ümber muudetud kogu, kes on walgestatud taewa walgusega ja annab Immanuelile au. Tema tahtmine on, et iga kristlane oleks ümbritsetud walguse ja rahu waimuliku õhkkonnaga.“ — „Testim.“ 8., lk. 19.

Lõpuks, sel viimisel tunnil, enne kui maailma kohtumõistja tõuseb üles ja kuulutab otse, mis pitsereib iga hinge igawese jaatuse, meie kutsume üles kõiki oma kaasuslikke, kaasuslikke, lapsi ja noorsugu ühinema kaswamises Jeesusesse Kristusesse, et meie oleksime kõik walmis terwitama oma Ünnistegijat tema auhul tulemisel.

General Kontverentii nõuлогу.

* * *

„Tõhti Jumal näeb, et tema töölisel kahtlewad selles, mida nad peaksid tegema. Niisugusel korral kui nad teda usaldavad, ta avaldab neile oma tahte.

Mõnikord tema rahvas ei näe mingisugust võimalust teekonna jakkamiseks, kui Bunane meri on nende ees ja jälgiv masev nende taga, ja kui ta käsib neid edasi astuda. Nõnda töötab ta, et katsuda nende usku. Kui olete sellistes elamustes, minge edasi usaldades Kristusele. Astuge samm-sammult teed, mille tema ise määrab.

Jumal tahab, et Tema rahvas neil päewil usuks, et tema on wõimeline tegema suuri asju nende heaks, nagu ta tegi Iisraeli rahwale. Astu edasi! on Jumala käsk Tema rahwale.“ — „Testim.“ 1., lk. 271—273.

Satu kaotamine

M. L. Andreasen

Äralebipitamise päeva ülevaates me osutasime erilise tähelepanu teenistusele, mis oli ühenduses patusikuga või kõrbe saadetava sikuga. Selle küsimuse üle on palju kirjutatud ja antud mitmesuguseid seletusi. Meie tahame siin võtta vaatlemise alla õige seisukoha, mis kooskõlastub parimini lepituse mõistega.

Patustikk tuuakse esile äralebipitamise päeval pärast seda, kui lepitus on tehtud. Pärast seda, kui Aaron „on äralebipitamist teinud püha maja ja koguduse telgi ja altari eest, siis peab ta elava siku sinna ligi tooma. Ja Aaron peab oma mõlemad käed elava siku pea peale panema, ja tema peale üles tunnistama kõik Iisraeli laste ülekohtu, ja kõik nende üleastumised kõigi nende pattude järele, ja peab neid panema siku pea peale, ja peab teda lahti laskma kõrbe ühe mehe läbi, kes selleks kõlbab. Ja sikk peab enese peal kandma kõik nende ülekohtu ühte maale, kuhu ükski ei saa; ja ta peab siku sinna kõrbe lahti laskma.“ 3. Moos. 16, 20—22.

Tuletatagu meele, et Jehoova siku veri puhastas püha paiga, kõige pühama paiga ja altari „Iisraeli laste roojusest“ ja „nende üleastumiste pärast kõigi nende pattude järele“. 3. Moos. 16, 19. 16. Sellega toonitati, et see polnud ainult andestus, vaid ka puhastus. Andestus saadi igapäevases teenistuses, kui toodi isklikud patuohvrid. Siis riputati verd ja patt andestati. Korduvalt loeme, et „preester peab tema eest äralebipitamist tegema, ja siis peab temale andeks antama.“ 3. Moos. 4, 26. 31. 35. Patu aruanne siiski jäi alles kuni äralebipitamise päevani, millal see lõplikult kustutati. Just seesama toimub suurel maailmakohtu päeval, millele äralebipitamise päev oli ettetäendus. Siis avatakse raamatud ja õigete patud kustutatakse. Apt. 3, 19; Ilm. 20, 12; Taan. 7, 10. Kelle patud ei kustutata, nende nimed kustutatakse. 2. Moos. 32, 33; Ilm. 3, 5; Laul 69, 28. See tähendab igavest kaotust.

Patustikul oli teatud kindel otstarve äralebipitamise päeva teenistuses. Ülempreester pidi „tema peale üles tunnistama kõik Iisraeli laste ülekohtu, ja kõik nende üleastumised kõigi nende pattude järele, ja peab neid panema siku pea peale,“ 3. Moos. 16, 21. Sikk kandis patud „maale, kuhu ükski ei saa.“ Salm 22. See teenistus kõrvaldas patud Iisraeli leerist ja oli viimane toiming, mida tegi ülempreester enne, kui ta pesi end ja riietus harilikesse riidesse. Salmid 23. 24.

Kaks küsimust nõuavad vaatlemist: Keda või mida esitab patustikk? Mis osa oli temal äralebipitamise päeva teenistuses?

Kui heideti liisku kahe siku vahel, mis olid saadud koguduselt, siis oli üks liisk Jehoova siku ja teine patustiku jaoks. Sõna, mida tarvatakse patustiku kohta, Aasasel, on andnud ainet paljudeks vaidluseks. Mõned usuvad, et kaks sikku tähendavad Kristusele ja lihtsalt esitavad tema töö kaht faasi. Teised usuvad, et nad esitavad kaht vastandjõudu; kui üks on „Jehoovale“ ja teine „Aasaselile“, siis viimane peab tähendama „saatanale“. Mõned uurijad, arvatavasti enamikus, usuvad, et Aasasel on isklik, õel, üliinimlik olevus; teised seletavad, et see tähendab kedagi, kes kõrvaldab patud teatud tegude läbi. Näib olevat rohkem põhjust uskuda, et kui üks sikk on Jehoovale, isklikule olevusele, siis ka teine peab olema isklik olevus. Kuna need kaks sikk on oma olemises vastandid, siis peaks olema kõige õigem vaade, et samuti Aasasel on Jehoova vastane. Ta ei või olla keegi muu kui saatan.

Kuna me usume, et on õige vaade, mis näeb Aasaseli iskliku õela vaimu tähendusena, jäävad siiski mõned näilised raskused, mis nõuavad lahendust. Kõige tähtsam vastuväide on, et patustikk „peab elavalt Jehoova ette pandama seisma, et tema peale saaks äralebipitamine tehtud, et seda peab kõrbe lahti laskma.“ 3. Moos. 16, 10. Kui Aasasel tähendab kurja vaimu, saatanat, kuidas on võimalik teha temaga äralebipitamist. Tõesti, öeldakse, äralebipitamist ei saa teha sikuga, mis esitab saatanat.

Me usume, et patustiku küsimus nõuab lahendust. Pärast seda kui äralebipitamine Jehoova sikuga on lõppenud, pärast seda, kui pühapaik ja altar on tehtud puhtaks, tuuakse välja Aasaseli sikk. Pange tähele, preester on juba teinud äralebipitamise, pühapaik ja altar on puhastatud, seega on tehtud lõpp äralebipitamisele ja puhastusele; siis, ja mitte enne, ilmub välja patustikk oma eriülesande täitmiseks. Seepärast arvame, et patustikul pole osa äralebipitamisest, mis on juba tehtud Jehoova siku verrega. See töö on lõpetatud. Patustikul pole mingit osa äralebipitamisest.

Võib tekkida väide, et kui Iisraeli laste ülekohtus pannakse patustiku pea peale, siis pole meie väide õige. Kirjakoht ütleb, et Aaron „peab üles tunnistama kõik Iisraeli laste ülekohtu, ja kõik nende üleastumised kõigi nende pattude järele, ja peab neid panema siku pea peale, ja peab teda lahti laskma kõrbe ühe mehe läbi, kes selleks kõlbab.“ 3. Moos. 16, 21. Vaatleme seda.

Patule õhutamine saab osa vastutusest. Saageli on isik, kes avatleb patule, kõige rohkem süüdlane. Mõned inimesed on enam põhjustanud

kui ise teinud pattu. Keegi, kes õpetab last, et ta temale varastaks, ei või pääseda vastutusest, kuigi väidab, et ta ise pole varastanud. Keegi, kes meelitab tütarlapse patusse, kuigi ise ei võta osa patust, on siiski selles süüdi. Vanemad, kes ei anna lastele õigeid põhimõtteid, peavad kord andma aru. Nõnda peab see ka olema. Vastutus patu pärast on harva rakendatav ühele isikule üksinda. Harilikult on sellel osalisi.

Nii on ka õige, et saatanal on osa pattudes. Tõeline kristlane ei soovi patustada. Ta hoidub sellest. Kuid saatan kiusab teda. Tuhat korda inimene peab vastu ja tuhat korda saatan pöördub tagasi. Lõpuks inimene annab järele; ta patustab. Kuid ta kahetseb varsti; ta palub andestust. Patt on taevas kantud aruandesse. Nüüd kirjutatakse selle järele andestus. Inimene on õnnelik. Talle on andestatud. Issand on olnud armuline ta vastu. Siis tuleb kohus. Patt kustutatakse. Inimese aruanne on puhas. Mis sünnib aga saatana osaga patus? Kas selle eest on tehtud äralepitamist? Ei ole. Saatana peab lepitama oma süü oma eluga.

Ideeliselt kristlane ei peaks patustama. Ometi on patu võimalus. Üks juhtum, mis toimus aastaid tagasi, võiks olla siin kohane seletada:

Kusagil koolis tahtis üks õpilane sulgeda aknaid tunni ajal. Ta astus vaikselt väljaspool pinkide rida pika kepiga käes, silmad akendel. Keegi kaasõppur nägi endale head võimalust ja mõtles, et seda ei pea jätma kasutamata. Kui noormees möödus kepp kõrgele tõstetud ja kogu keha juhitud oma tööle, sirutas teine õpilane jala välja ning noormees ja kepp kukkusid suure käraga põrandale. Etteheited aknate sulgejale jäid ära, kui sai teatavaks tõeline olukord. Üks isik kukkus. Teine aga oli vastutav.

Nõnda on ka lugu iga kristlasega. Ta võib langeda, aga kui ta langeb, siis ainult seepärast, et saatana ta langemisele tõmbab. Kuid sageli on ta ise süüdi, vähemalt osaliselt. Ta õhutab saatana kiusamisele ja ta ei pääse oma osa vastutusest. Saatana ei peaks mitte üksi süüdistatama selles, milles ka meie oleme osalised. Teisest küljest, saatana samuti ei pääse ka oma osast. Tema on patu algataja. Ta kiusab inimesi järjekindlalt. Ta on osaline kõigis pattudes.

On mõeldav, et mõned inimesed on niisuguses seisukorras, kus nad tunnevad rõõmu patust ja kus saatanal peagu ei ole vaja neid üles õhutada. Kuna saatana peab kandma esimese osa vastutusest, peavad ka inimesed kandma oma osa. Nõnda pole aga õigetega. Nemad vihkavad pattu; neile on patt vastik ja nad hoiuvad temast. Kuid saatana on alaliselt nende kannul. Mõnikord õnnestub tal neid viia langusele. Ta peab kandma oma osa vastutusest.

Nõnda iga patt sisaldab ühise vastutuse. Saatanal on osa kõigis neis. Kui äralepitamise päeval kustutati Iisraeli ustavate patud, siis sellepärast, et nad olid juba varemalt kahetsenud ja saanud andestuse. Nende osa igas patus lepitati, aga mitte saatana osa. Tema ei ole kahetsenud; ta pole pattusid üles tunnistanud; ta pole neid usus pannud suurele Patukandjale. Seepärast peab ta kandma oma patud ise. Ja nõnda Iisraeli patud, mida ta on õhutanud, pannakse temale.

Aga see ei sisalda endas mingil viisil verega lepitust. Seal pole verd valatud. Sikk Aasaseli eest pole tapetud. Verd pole riputatud. Seda pole viidud pühasse paika. Seda pole pandud altari sarvedele. Preestrid pole söönud ta liha. Ta keha pole põletatud väljaspool leeri. Rasv pole pandud altarile ega sisikond pestud ja põletatud. Midagi asjust, mis tähendab ohverdamist patu eest, pole tehtud. Sikk lepitab patu ainult sel teel, nagu kurjategija lunastab oma süü, kandes seaduse nõuded — karistuse.

Seepärast usume, et Aasasel esitab saatana, ja säärasena tal pole mingit osa Jumala poolt antud lepituses. Esimene sikk kujutas Kristust. Ta veri valati ja selle vahendiga puhastati pühapaik. Mitte enne, kui see on toimunud ja lõppenud, ei ilmu esile Aasasel. Sellel sikul oli teatud töö, mida nüüd vaatleme, aga see ei mõjutanud mingil viisil äralepitamist, mis oli juba teostunud. Seda punkti peab toonitama.

Kui see vaade on õige, siis on meil kahes sikkus esitatud täielik patu kustutamine. Jumala rahva patud on lepitatud Jehoova siku veres. Pühapaik on puhas; rahvas on puhas; preesterkond on puhas. Sellesse puhastusse meie ei või kaasa arvata saatana. Tal pole selles osa. Kristus tegi täieliku töö ega vajanud saatana abi. Saatana, kujutatud patusikuna, maksab ise lepitushinna oma pattude eest, ja oma osa eest nende pattudes, keda ta mõjutas patustama.

On veel teisi patte kui Jumala rahva patud. Kristus suri kõikide eest; kõik inimesed aga ei vali enda jaoks tema lepitust. Nõnda peavad nad kandma omaenda patud ja ka pattude tagajärjed. Kristus on surnud nende eest. Ta on kannud nende patu. Kuid tuleb aeg, kus ta ei kannu neid enam. Saatana kui patu algatajale ja õhutajale pannakse kõik patud, mille eest ta on vastutav.

Kui siis kaks sikk asetati Jumala ette äralepitamise päeval, siis esindasid nad Kristust ja saatana. Inimesed võisid valida enda esindajaks ühe või teise neist sikkudest. Kui nad valisid Jehoova siku, siis said nad üheks Kristusega. Kui nad aga ei võtnud vastu pakutavat andestust, siis nad iseenesest ühinesid kurjuse väega.

Neil oli vaba valik. Aga nende valikust olenes nende saatus.

Juba eespool mainisime, et äralepitamise päeva teenistus oli sümboolne kohtupäevale. Lõpukohus sisaldab rohkem kui õigete patu kustutamise, sisaldab patu kaotamise universumist. See sisaldab pattude panemise saatanale, mille eest ta on vastutav. See sisaldab kõigi nende „ärakaotamist“, kes ei ole vaevanud oma hinge. Nõnda pandi pühapaiga teenistuses patt patusiku pea peale pärast seda, kui pühapaiga puhastamine oli lõpetatud. Siis need, kes polnud kahetsenud, „kaotati“. 3. Moos. 16, 20, 22; 23, 29.

„Kui teenistus kõige pühamas paigas oli lõpetatud ja Iisraeli patud olid kõrvaldatud pühapaigast patuohvri vere läbi, siis toodi patusikk elavalt Jehoova ette; ja terve koguduse juuresolekul ülempreester tunnistas tema peale „kõik Iisraeli laste ülekohtu, ja kõik nende üleastumised kõigi nende pattude järele, pannes neid siku pea peale.“ Niisama ka, kui lepitustöö taevases pühapaigas on lõpetatud, pannakse Jumala ja taeva inglite ning päästetute hulga juuresolekul Jumala rahva patt saatanale; tema kuulutatakse süüdlaseks kõiges kurjuses, mida ta on põhjustanud. Ja nagu patusikk saadeti tühjale maale, nõnda ka saatan mõistetakse tühjale maale, elutusse ja õudsesse kõrbe.“ „*The Great Controversy*“, lhk. 658.

„Nagu preester, eemaldades patud pühapaigast, tunnistas need patusikule, nõnda Kristus asetab kõik need patud saatanale, patu algatajale ja õhutamajale. Patusikk, kandes Iisraeli patud, saadeti „maale, kus ükski ei ela“, nõnda saatan, kandes kõik ülekohtu, mida ta on mõjutanud Jumala rahvast tegema, eraldatakse tuhandeks aastaks maale, mis siis on tühi ja elutu, ning lõpuks ta kannatab patu täielikku tagajärge tules, mis hävitab kõik õelad. Niiviisi täitub suur lunastusplaan patu lõpliku kaotamisega ja kõigi nende päästmisega, kes on olnud tahtlikud ära ütleva kurjusest.“ Sealsamas, lhk. 485. 486.

Patusiku tühjale maale saatmine tähendab patu lõplikku kaotamist. Seepärast oli sellel tähtis osa äralepitamise päeva teenistuses. Temaga on patt lõplikult hävitatud ja Iisrael on puhas.

Äralepitamise päev oli suur päev Iisraelis. Sellel päeval toimus rahva jagamine kahte klassi. Üks klass vaevas oma hingesid. Nemad olid oma patud üles tunnistanud; nad olid elanud üle uuenduse oma hingedes ja toonud ohvri. Nüüd ootasid nad ülempreestri väljumist pühapaigast. Kui kellukeste helin oli kuulda, millal ülempreester lõpetas äralepitamise töö, siis nad teadsid, et kõik on hästi. Jumal oli nad vastu võtnud. Nad olid puhtad, õnnelikud, vabad. Nende patud olid kustutatud.

Teisel klassil polnud osa äralepitamisest. Nad polnud vaevanud oma hingesid. Nad polnud üles tunnistanud ega saanud uuendust südames. Nüüd pöördusid nende patud tagasi nende peale. Nad olid „ära kaotatud“.

Sel viisil oli äralepitamise päev suur lahutuse päev. Oli kaks klassi sellel päeval, ainult kaks. Ühele olid patud andestatud, ta oli puhastatud ja päästetud. Teine polnud kahetsenud, vaid oli roojane, „ära kaotatud“. Igaüks oli teinud oma enda valiku. Nende valik määras nende saatus. Kui päev oli möödunud, oli leer puhas. Üks kahest asjast oli juhtunud iga isikuga. Patt oli temast eemaldatud, või ta ise oli eemaldatud. Igal juhul oli leer puhas.

Nõnda on ka maailma lõpul. „Ja peab sündima, et seda, kes järele jäänud Siionisse ja kes üle jäänud Jeruusalemma, peab pühaks hüütama, igauht, kes eluks on üles kirjutatud Jeruusalemmas“. Jes. 4, 3. Jumal puhastab jälle oma rahva. Need, kes jäävad Siionisse, peavad olema pühad, „igauks, kes eluks on üles kirjutatud Jeruusalemmas“. Teised kõrvaldatakse ja kaotatakse.

Südamest tulevate tunnetega pidi Iisrael tunnustama patu lõplikku eemaldamist leerist. Kui sikk, kes kandis patukoorma, viidi ära, siis teadsid nad, et ainult Jumala arm oli vabastanud nad kandmast oma patud. Nad olid näinud Jehoova siku surevat. See oli surnud nende eest. Nüüd oli neile nähtavalt esitatud patu eemaldamine Iisraelist. Sikk oli viidud vastu tundmatule saatusele. Lõpuks pidi talle järgnema surm. See oleks samuti pidanud olema nende osa, kui Jumal poleks neid aidanud.

Ettetähendus ei ole kõigis punktides vastav tegelikkusele. Patu lõplikul kaotamisel hävitatakse õelad. Iisraelis seda ei tehtud. Nad „kaotati ära“. See tähendas harilikult Iisraeli eesõigustest ilmajätmist, või mis ta praegustes olukordades tähendaks, väljaheitmist kogudusest. Mittekahetseval patusel oli seepärast võimalik näha patusiku äraviimist ja eemaldamist leerist. See oli sümboolne tema enda eemaldamisest. Tal polnud enam mingit osa Iisraelis. Ta oli ärakaotatav Jumala rahva hulgast, väljatõugatu, kõlblik ainult hävimiseks. See pidi temale andma mõjuva õpetuse ja see võis juhtida järelemõtlemisele ning kahetsusele.

Vihapaiga läbi on ilmutatud lunastusplaan. Selle kuulutamise on praeguse aja kuulutus. On tähtis, et me igaüks seda mõistame. See finitab meid usus.

Kirjutused selle küsimuse kohta jätkuvad meie lehes. Käesolev kirjutus on järjekordselt kolmas.

MEIE VÕIMALUSTE AEG

Meile on jäetud õppetükke nende läbielust, kes töötasid Jumala töös möödunud aegadel. Kui vähe meie teame nende meeste võitlustest, kiusatustest ja tööst, kui nad varustasid endid, et kohata saatana vägesid. Võttes kätte Jumala sõjavarustuse, nad olid suutelised püsima saatana kurjuse vastu . . .

Need mehed, kes minevikus andsid endid Jumalale ja tema töö ülalhoidmisele, olid oma põhimõtetele ustavad kui teras. Nad olid mehed, kes ei eksinud ega kaotanud julgust; mehed nii kui Taaniel; nad olid täis aukartust ja tulidust Jumala pärast, täis kõrgeid eesmärke ja hoolsust. Loomu poolest nad olid nõrgad ja abitud nagu igäüks neist, kes nüüdki astuvad tööle, aga nad panid kogu oma lootuse Jumala peale.

Neil oli varandusi, aga see koosnes hinge ja meele arendamisest. Sedasama võib omada igäüks, kes teeb Jumala esimeseks ja viimaseks ja parimaks igas asjas. Puuduvat tarkust, teadmisi, puhtust ja väge, kõiki neid asju me võime saada, kui me õpime Kristuselt õpetusi, mida meil on eesõigus õppida.

Milliseid töölisi vajatakse.

Praegu on meil eesõigusi ja võimalusi, mida eelmistel rahvapõlvedel ei olnud kerge saada. Meil on suur valgus, mis on tulnud nende ustavate vahimeeste läbi, kes teadsid, et nad olenevad Jumalast, kes võtsid väge temalt, et lasta valgust paista maailmale selgete ja heledate kiirtega. Meie päevil me peame kasutama suuremat valgust, kui Jumal neile oli andnud. Nad töötasid kaua, et õppida õppetükke, mis neile anti Kristuse koolis, ja nad ei töötnud asjata. Nende püsivad pingutused tasuti rikkalikult. Nad sidusid endid vägeva jõuallikaga ja selle tulemusena nad alati igatsesid sügavamalt, kõrgemat ja laiemat igaveste asjade äratundmist, et võida edukalt viia tõevarandusi abivajajatele maailmale.

Selliseid töölisi vajatakse praegu. Neid, kes on mehed Jumala silmis ja kes on taeva raamatusse üles kirjutatud. Neid, kes kui Taaniel arendavad

iga ala selliselt, et paremini esitada Jumala riiki kurjas maailmas. Teadmiste arendamine on vajalik, ja kui seda kasutatakse Jumala tööle, siis teadmised on vägi headusele. Maailm vajab mõtlejaid mehi, põhimõttelisi mehi ja niisuguseid mehi, kes kasutavad teadmisi parimaks ettevõtteks, et tööle antakse tiivad lennata iga suguharu, keele ja rahva juure.

Meie võimete allikas.

Meie peame kasutama noori, kes tahavad arendada ausat tööd, kes ei karda panna oma võimeid tööle. Sellised noored leiavad kõikjal seisukoha, sest nad ei komista teelt kõrvale, vaid omas hinges ja meeles nad kannavad oma püha ülesannet. Nende vaade on julge, nad järjekindlalt tungivad edasi ja üles — hüüdega: Võit!

Aga hooletuid, kartlikke ja uskmatuid ei kutsuta; neid, kes oma usu- ja tahtepuuduses tõrguvad töötamast Kristuse pärast ja takistavad tõe edukäiku . . .

Jumal kutsub selliseid, kes tahavad olla kaastöölised temaga. Ühenduses Kristusega inimlik loomus muutub puhtaks ja ausaks. Kristus pühitseb võimeid ja inimene muutub heategevaks abinõuks. Tõelikkuse ja puhtuse täius on Jumala relvad, ja see, kes annab neid relvi, omab äravõitmatut väge. — *Review and Herald*, 10. märts, 1903.

Seespidine õiglus.

Seesmist õiglust katsutakse läbi välispidisega. Kes on õiglane seespidi, ei ole kõvasüdamlik ja ebasümpaatne, vaid päevast päeva ta kasvab Kristuse kuju sarnaseks, minnes väest väesse. See, kes on pühitsetud tõe läbi, kontrollib ennast ja käib Kristuse jälgedes kuni arm viib ta ausse. Õiglus, mille järele meie peale kohut mõistetakse, on asendamatu; õiglus, mille läbi meid pühitsetakse, jagab teistele. Esiteks olgu meil taeva kodaniku nimi, teiseks peame olema valmis tunnistama taevast. — „*Review and Herald*“, 4. juuni, 1895.

KÕRGUSED, MIDA VÕIB SAAVUTADA

Kallid noored, mis on teie elu eesmärk ja otsustarve? Kas olete ahned häridusele seepärast, et saaksite enesele nime ja seisukoha maailmas? Kas olete tulnud sellele mõtele, mida teie võibolla nüüd ei julge avaldada, et te ühel päeval seisate kõrguse tipul, istute mõnes kõrges nõukogus ja aitate koostada seadusi rahvale? Midagi paha ei ole neis püüetes. Igäüks teie seast võib saada kuulsaks. Teie ei pea mingil viisil rahul olema vähemate saavutustega. Pange eesmärk kõrgele ja ärge kartke vaeva selle saavutamisel.

Usk elu alusena.

Jumalakartus on iga õige suuruse alus. Täielik puhtus, kindel puhtus, on põhimõte, mida te peaksite oma elu olukordades kaasas kandma. Võtke oma usk oma kooliellu, oma kodusse ja kõikidesse oma toimingutesse. Tähtis küsimus teie suhtes on kuidas valida ja teostada oma õpinguid, et hoida kristliku iseloomu puhtust ja kindlust, kuidas hoida kõik ajutised eesmärgid ja ettevõtted madalamal Kristuse evangeeliumi kõrgest eesmärgist.

Sa pead nüüd kujundama oma elu nii, et hiljem oled teovõimeline kõiges, pead korraldama oma suhted ühiskonnaga ja eluga nõnda, et sinu elust ilmneb alati Jumala plaan sinuga. Sa ei saa, kuigi oled Kristuse jünger, end välja lülitada maise elu toiminguist, aga sa pead oma usku kandma endaga kaasa. Ükskõik millise elukutse te enesele valite, ialgi ärge sisendage seda mõtet, et te ei saavuta edu ilma põhimõtete ohverdamiseta.

Kõrged vastutused.

Tasakaalustatud usuliste põhimõtetega, teie võite saavutada igasuguseid kõrguseid, mida soovite. Me oleksime rõõmsad nähes teid tõusmas sellisele kõrgele Jumala eesmärgile, mida te peaksite saavutama. Jeesus armastab noorsugu, ja ta ei soovi neid näha kasvamas harimata ja arendamata talentidega. Nad võivad saada kõrgete põhimõtetega tegelevateks meesteks, võivad olla kõlvulised kõrgetele vastutustele, ja võivad kuni lõpuni kuulekalt pingutada iga närvi.

Aga kunagi ärge lubage endale nii suurt kuritegu, et lubate teile Jumalast antud jõul teha kurja ja hävitada teisi. On olemas andekaid mehi, kes kasutavad oma võimeid varemete ja hävingute esilekutsumiseks; aga kõik need külvavad seemet, mis valmistab sellise vilja, mille lõigates nad ei saa olla uhked. On hädaohtlik kasutada Jumalast antud vaimuandeid selliselt, et nendega levitada surmavat mürki ja häda õnnistuse asemel. Samuti on hädaohtlik meile usaldatud talent mässida higerätikusse ja teda maailmas ära peita, sest selle teoga heidetakse ära elukroon. Jumal nõuab meie teenistust. Igaühele on antud kanda vastutusi, ja me oleme suutelised teostama elult antud misjonit vaid siis, kui me neid vastutusi täielikult tunnustame, neid ustavalt ja puhta südametunnistusega vastu võtame.

Usu mõju

Tark mees ütleb: „Mõttele oma Loojale omas noores põlves.“ Aga ärge oletage silmapilgukski seda, et usk teeb teid kurvaks ja raskemeelseks ja takistab teid teie teel edule. Kristuse usk ei kustuta ja isegi ei nõrgenda ühtki õppeala. Tal ei ole nõu nõrgendada teie osavõttu igasugusest reaalsest õnnelikkusest; ta pole määratud vähendama elu huviseid või tegema teid ükskõikseks teie sõprade ja seltskonna huvides. Ta ei kata elu kotiriidesse; teda ei väljendata sünges ilmes ja ohetega. Ei, ei, need isikud, kes igas asjas teevad Jumala endale esimeseks ja viimaseks ja parimaks, on õnnelikumad inimesed maailmas. Naeratus ja päikesepaiste ei ole kõrvaldatud nende palgeilt. Usk ei tee inimest jämedaks ja tooreks, korratuks ja ebaviisakaks, vaid ümberpöörduvalt, ta ülendab ja õilistab teda, peenedab tema maitset, pühitseb tema otsustamisvõimet ja valmistab teda inglite seltskonnale ning kodule, mida Jeesus läks ette valmistama.

Ärgem kunagi kaotagem silmist seda tõsiasja, et Jeesus on rõõmu algallikas. Tema ei tunne rõõmu inimolevuste kurvastusest, vaid ta armastab näha neid õnnelikena. Kristlasil on rõõmustamiseks palju põhjusi, ja nad jutustavad eksimatu täpsusega milline rõõm on käsupidamine ja õigus. Nad võivad kaasa teha selliseid meelelahutusi, mis ei hajuta meeli ega tee hinge väärtusetuks, selliseid, mis ei valmista pettumusi ega jäta kurba järelmaitset eneseusalduse hävitamiseks, ja ühtlasi ei sulge teed kasulikkusele elus. Kui nad võivad Jeesuse võtta endaga kaasa seltskonda ja säilitada endas palvetavat vaimu, siis nad on täiesti kaitstud...

Talentide üle valvamine.

Noored sõbrad, jumalakartus on kõige edu algallikas; see on tarkuse hakatus. Teie taevasel Isal on teatavad nõudmised teie suhtes, sest ilma teie palumata ja teeneta ta on kinkinud teile oma üli suure eelhoolitsuse, ja rohkem veel kui see, ta on andnud teile kogu taeva ühes andes, et ta andis oma armastatud Poja. Selle määratu ande vastutasuna ta nõuab teie tahtlikku kuulekust. Et te olete ostetud säärase hinnaga, Jumala Poja kalli verega, siis ta nõuab, et te kasutaksite õieti neid eesõigusi, mis teile on antud. Teie intellektuaalsed ja moraalsed teadmised on Jumala annid, teile usaldatud talendid targaks kasutamiseks, ja teil ei ole mitte vabadust lasta neid seista tegevusetult ega neid rikuda ja kidurdada, kuna nad ootavad täielikumat väljaarendamist. Teie peate ise otsustama, kas teie täidate need rasked kohustused, mis teil lasuvad, kas te teete kõik, mis te suudate.

Me elame viimastes ohtlikes aegades. Kogu taevast on huvitatud sellest, missugust iseloomu te kujundate. Teie jaoks on tehtud kõik ettevalmistused, et te võiksite saada osa jumalikust olemusest, olles põgenenud hävingust, mis on tulnud maailma himude läbi. Inimene pole jäetud üksi, et võita kurjuse väge oma nõrga jõuga. Abi on lähedal igaühele, kes soovib seda. Jumala inglid, kes kõnnivad redelil üles ja alla, nagu seda Jakob nägi, aitavad iga hinge, kes soovib tõusta kõige kõrgematesse taevastesse. Nad kaitsevad Jumala rahvast ja valvavad kuidas tehakse iga sammu. Need, kes astuvad õigel teel, saavad tasu; nad lähevad oma Issanda rõõmusse. — „*Fundamentals of Christian Education*“, lhk. 82—86.

Kõrge ideaal.

Kõrgem kui ükski inimlik mõte võib arvata on Jumala ideaal oma laste jaoks. Jumalikkus — jumalasarناسus — on eesmärk, mida tuleb taotleda. Kristuse õpilase ees on avatud edu tee. Ta peab midagi looma, saavutama teatud taseme, mis sisaldab kõike head, puhast ja üllast. Tema edeneb nii kiiresti ja nii kaugele kui võimalik igas õige teaduse harus. Aga tema taotleb eesmäärke, mis on nii kau-

gel isekatest ja ajalistest huvidest, nagu maa on taevast. — „*Education*“, lk. 18, 19.

Jumala armu jagajad.

Iga hinge eesõiguseks on olla elavaks vahendiks, kelle kaudu Jumal võib anda maailmale oma armu rikkusi, Kristuse salapäraseid varandusi. Pole mi-

dagi suuremat, mida Kristus sooviks, kui see, et tema järelkäijad näitaksid maailmale tema vaimu ja iseloomu. Maailma suurimaks tarviduseks on Päästja armastuse ilmutamine inimeste kaudu. Kogu taevas ootab neid, kelle kaudu saaks valada püha õli inimeste südameisse rõõmuks ja õnnistuseks. — „*Christ's Object Lessons*“, lhk. 419.

VÕIMETE TASE

Võimete tase.

Rasked kohustused lasuvad noorsool. Jumal ootab palju noortelt, kes elavad praegusel suuren-datud valguse ja teaduste ajal. Ta loodab, et nad annavad ümbruskonnale seda valgust ja neid tead-misi. Ta soovib kasutada noori, et kõrvaldada ek-situst ja ebausku, mis tumestab paljude meeli. Nad peavad arendama ennast, kasutades iga vähematki teadmist ja kogemust. Jumal peab neid vastutavaks võimaluste ja eesõiguste suhtes, mis neile on antud. Nende ees seisev töö ootab tõsist püüdlikkust, et seda võiks teostada järkjärgult vastavalt aja nõu-deile. Kui noorsugu pühendab oma meele ja südame Jumala teenimisele, siis ta saavutab kõrge võimete ja kasulikkuse taseme. Jumal tahab, et noorsugu saavutaks selle taseme. Kui saavutatakse vähem, siis pole kasutatud kõiki Jumala poolt antud või-malusi. Võimetusele inimsoo heaks töötada vaada-takse kui Jumala reetmisele.

Valmistumine teenistuseks.

Need, kes püüavad saada Jumala tööliseks, kes tõsiselt tahavad omandada, et hiljem jagada, saa-vad alatasa valgust Jumalalt, et nad võiksid olla vahendajaks Jumala ja inimeste vahel. Kui noored mehed ja naised korraldavad harjumused, himud ja ihad Jumala nõuete kohaselt, nagu Taaniel seda tegi, siis nad valmistavad end kõrgema töö jaoks. Nad peavad eemaldama oma mõtteist kõik, mis on tü-hine ja meeletu. Mõttetuse ja lõbuarmastuse poole kaldumist tuleb pidada sobimatuks nende elus ja kogemusi, kes elavad usu läbi Jumala Pojasse, süües tema ihu ja juues tema verd.

Nad peaksid aru saama, et hoolimata sellest, kui nad saavutavad suure edu oma õpingutes, nad võivad jääda puudulikuks hariduses, mis on tarvis Issanda viinamäel töötamiseks. Nad ei saa teenida Jumalat ilma tarviliku pühaduseta. Kui nad anna-vad lõbustustele oma väärtusliku mõistuse, mida peaks arendama kõrgeks ja tähtsaks otstarbeks, siis nad vähendavad jõudu, mida Jumal on neile andnud, ning nad on süüdlased tema ees, sest nad ei oska kasutada targasti neile usaldatud talente.

Nende vähene vaimulikkus on vastuhakkamine Jumalale. Nad rikuvad sellega ka oma kaaslasi. Oma sõnadega ja tegudega nad julgustavad hooli-matust pühade asjade suhtes. Nad üksi ei hävita oma hingi, vaid nende eeskuju on kahjulik kõigile, kellega nad kokku puutuvad. Nad on täiesti osku-

seta Kristuse esindamiseks. Patu teenritena, hooli-matutena ja rumalatena nad lähevad Kristusest

Need, kes on rahul väheste saavutustega, ei kõlba Jumala kaastöölisiks. Nendele, kes lasevad oma meeltel eksida ilma kontrollita, saatan teeb ettepanekuid, mis lõpuks täidavad nende meeli, nii et nad saavad teiste hingede hävitajaks. Nad teevad usust elukutse, nad omavad küll jumalakartuse näo, aga nad armastavad lõbusid enam kui Jumalat.

Oskus pühaduseta.

Leidub noori, kellel on teatud määral oskust ja osavust, leides tunnustust ja imetlust oma kaaslaste poolt, aga nende võimed pole pühitsetud. Need või-med pole tugevdatud kogemuste hüvedest ja proovi-tulest ning Jumal ei saa neid kasutada inimsoo heaks ega oma nime kiituseks. Jumalakartuse maski all nende võimeid kasutatakse valede väärtuste püs-itamiseks, ja ümberpööratud, vaadates neile, leia-vad vabanduse oma halbadele tegudele. Saatan ju-hib neid, et nad lõbustavad oma kaaslasi rumalus-tega ja niinimetatud teravmeelsusega. Iga asi, mida nad ette võtavad, on halva mõjuga, sest kiusaja va-litseb nende üle ning juhib ja moodustab nende ise-loomu, et nad oleksid kõlvulised tema töö jaoks.

Neil on võimeid, kuid need on harimata ja pu-hastamata. Nendele on antud talente, kuid nad ka-sutavad neid valesti ja muudavad neid väärtuse-tuks oma rumaluse läbi ja kisivad ka teisi alla ma-dalamale tasemele. Kristus maksis hinna nende lu-nastamiseks enese-eitamise, -ohverdamise ja -alan-damisega, häbi ja teotusega, mille ta läbi elas. Seda ta tegi eesmärgiga, et ta võiks päästa neid patu-paeltest ja tolle isanda orjusest, kes hoolib neist vaid seepärast, et ta saab neid kasutada teiste hin-gede hukatuseks. Aga nad ei pane tähele Päästja armastust nende vastu, ja tema vaatab neile kur-busega.

Sellist noorsugu tabab igavene kaotus. Millisena tundub neile nende nali ja lõbu päeval, millal iga inimene saab tasu kogu maailma Kohtumõistjalt vastavalt oma tegudele? Nad on oma aluseks vali-nud puu, heina ja õled, ning kogu nende elutöö pu-runeb. Milline kaotus!

Oh kui palju parem on nende olukord, kes on teinud oma osa Jumala teenimises, oodates Jeesu-selt tunnustust, kirjutades iga päev üles oma vead, eksimused, oma mured ning võidud kiusatuste üle ja ka oma rahu ja rõõmu Kristuses! Sellised noo-

red, sirvides oma elu aruannet, ei tunne häbi ega kahetsust. — „The Youth's Instructor“, 22. juunil, 1899.

Valitud vahend.

Meie tunnistus Jumala ustavusest on taeva poolt valitud abinõu Kristuse ilmutamiseks maailmale. Me peame tunnistama tema armust, nagu see on

meile õpetatud vana aja pühade meeste poolt; aga kõige tähtsam on meie isikliku elu tunnistus. Meie oleme Jumala tunnistajad, kui me avaldame enese läbi jumalikku väge. Igal üksikisikul on teistest erinev elu ja oluliselt teissugused läbielud. Jumal tahab, et meie kiitus temale tõuseks taevasse meie oma isiksuse läbi. — „Ministry of Healing“, lk. 100.

KÕRGUSTE SAAVUTAMINE

Moodustades kristlikku iseloomu on tungivalt vajalik õige suuna pidamine. Ma rõhutan meie noorte pidevuse ja energia tähtsust iseloomu ehitamise töös. Juba noorimaist aastaist peale on vajalik kuldada iseloomusse piinliku puhtuse põhimõtteid, et noorsugu võiks saavutada mehe ja naise kõrge taseme. Alati nad peaksid silmas pidama tõsiasja, et nad on ostetud kalli hinnaga, seepärast nad peavad austama Jumalat oma ihu ja vaimuga, mis on Jumala päralt . . .

Igapäevased edusammud.

Noorsoo töös tuleb teha edusamme päevast-päeva. Peetrus ütleb: „Osutage oma uss vooruslikkust ja vooruslikkuses tunnetust, tunnetuses taltsumust, taltsumuses kannatlikkust, kannatlikkuses jumalakartust, jumalakartuses vennaarmastust ja vennaarmastuses armastust kõikide vastu. Sest kui teil seda kõike on ja veel lisatakse, siis ei lase see teid olla viitsimatud ja viljatud meie Issanda Jeesuse Kristuse tunnetamises.“

Kõiki neid soovitatud voorusi ei tule pidada üksnes mõistuse silmade ees ja neid kokku arvama, kui hakkate käima nende suunas; vaid juhtides oma pilgud Jeesusele ja seda ainsa eesmärgiga — austada Jumalat, teie teete edusamme. Teie ei saa saavutada Kristuse täiuse mõõtu ühe päevaga ja te vajuksite nõrkedes kokku, kui meenutaksite kõiki raskusi, mida te peate kohtama ja millest üle saama. Teil tuleb kohata saatana vastupanu, sest tema katsub igal võimalusel lahutada teie meeli Kristusest.

Kohates takistusi.

Meie peame kohtama kõiksugu takistusi, mis meile teele ette asetatakse, aga ka võitma neid igal ajal. Kui me saame üle esimesest raskusest, siis oleme tugevamad kohates järgmist, ja iga võidu puhul saame paremaks edusammude tegemises. Vaadates Jeesusele me võime olla võitjad. Kõites oma tähelepanu raskusile ja taandudes võitluselt õiguse eest, me muutume nõrgaks ning satume usupuudusse.

Astudes samm-sammult edasi võib ronida kõrgemale edule, ja mägede tipud on viimaks saavutatud. Ärgem hädaldagem oma töö suuruse pärast, mida te peate tegema oma elu ajal, sest teilt pole nõutud teha seda kõike korraga. Kogu oma elamise jõud rakendage iga päeva tööle, kasutage iga hinnatud eesõigust, tunnustage abi, mida Jumal annab

teile ja tõuske ülespoole samm-sammult edu redelil. Meenutage, et te võite elada vaid ühel päeval korraga, ja et Jumal on andnud teile vaid ühe päeva korraga, ja et taeva aruanded näitavad kuidas teie olete hinnanud selle eesõigusi ja võimalusi. Kasutage õieti iga päeva, mis on antud teile Jumalast, et te viimaks võiksite kuulda Meistri ütlust: „Hästi tehtud, sina hea ja ustav sulane.“ — „The Youth's Instructor“, 5. jaanuaril, 1893.

*

Jumal ei käse noori olla väikeste soovidega. Iseloomu omadusi, mis teevad inimese edukaks ning austatuks teiste seas, — vaigistamatut soovi mingi paremuse poole, taltsutamatu tahet, järelejätmatu püüdlikkust ja väsimatu püsivust — ei tohi tõkestada. — „Patriarchs and Prophets“, lhk. 602.

*

Issandal on teha eriline töö meile isiklikult. Kui me näeme maailma kurjust, mis tuuakse päevavalgele kohtute läbi ja mis ilmutatakse ajalehtedes, siis lähinegem Jumalale ja elava usu kaudu pidagem kinni tema töotusist, et Kristuse arm võiks valitseda meie sees. Meie võime olla mõjuks, vägevaks mõjuks maailmas. Kui Jumala vägi, mis saadab meelega, on meiega, siis oleme võimelised juhutama patustajaid hingesid ümberpöörmisele.

Prohvetikuulutamise-vaimu läbi kirjutatud raamatute lugemine

Käesoleval tõsisel ajal meie usklikud vajavad rohkem juhatusi ja nõuandeid. Seda on meile hästi antud raamatutes, mis kirjutatud prohvetikuulutamise-vaimu läbi. Meie liikmed peaksid järjekindlalt lugema neid raamatuid, seepärast me soovitame:

1. Liidus ja usuühinguis korraldada järjekindlalt prohvetikuulutamise-vaimu läbi antud raamatute lugemise kava.

2. Selle kava järele kutsutagu kõigi koguduselikeid lugema nädalas umbes 20 lehekülge Ellen G. White'i raamatuid.

3. 1940. aasta lugemiskavasse võtta „Suur Võitlus“ ja „Suure Arsti jälgedes“. Kellel neid raamatuid ei ole, neile soovitatakse nende asemel kasutada teisi E. G. White'i raamatuid.

4. Selle lugemiskava hooldamine panna usuühinguis vanemate ja liidus esimehe peale.

L i i d u n õ u k o g u .

Kümnise-päev

27. jaanuaril

See päev olgu meile pühenduse- ja töotuse päevaks. Jumal on andnud oma rahvale vabadust, leiba ja riiet. On andnud tööd ja sissetulekut. Oleme võinud jälle tuua Issanda töö jaoks, mis on tema oma.

Et me pea olema tänulikud selle kõige eest! Me oleme oma usatavusega võinud kaasa aidata Issanda viinamäel. Veel on meil võimatus paremini teha. Aeg ja olukord nõuab meilt seda, sest me ei tea kui kaua on veel võimalusi. Peame kasutama häid aegu. Issanda ümmardaja kirjutab nõnda:

„Töö, mille kogudus on jätnud tegemata headel ja rahulikel aegadel, peab ta teostama kriisi ajal ja rasketes olukordades.“ — „Testim. 5., lhf. 463.

Liidu nõukogu võttis vastu järgmise otsuse kümniise tööstamise kohta:

Viimseaja sündmused Jumala ettenägemise kohaselt valmistavad rahvahulki kuulama kolme-ingli-kuulutuse tõdesid suurema huviga kui kunagi varem.

Kõikjal meie missioonitööstel ja usklikel liikmetel on sügav igatsus illes tõusta, andudes Issanda töö lõpetamisele maa veel.

Nende asiolude valgustamiseks Issanda ümmardaja on andnud järgnevad juhatused:

„Ewangeeliumi valgus, paistes Kristuse ristilt, laidab omakasupüüet ning õhutab heldemeelsust ja heatahtlikkust. Si pea mitte ilnema seda kurba asiolu, et alati peab illes õhutatama suuremale annetamisele. Jumal omas ettenägemises kutsus oma rahvalt wälja nende kitsast silmaringist suuremale ettevõtlikkusele.“ „Testimonies“ 9., lhf. 254.

„Kui Jumala töö laieneb, tuleb üha rohkem abistamise kutseid. Et wastata nendele kutsetele, kristlased peaksid meeles pidama käsu: „Looge kõik kümnise waranduse kotta, et toidust võiks olla mu tojas.“ Kui kristlased usatavalt tootsid oma kümniise ja annetused Jumalale, siis oleks Jumala warakamber täidetud.“ — „Acts of the Apostles“, lhf. 338.

Selduga arvestades me otsustame:

Kõik liidu ewangeeliumitööstelised ja usuühingute ametnikud püüdku tõsiselt Jumala abiga juhtida kõiki usuühingu liikmeid suuremale usatavusele nende kümniises ja annetustes, meeles pidades järgnevaid edukaid abinõusid ja nõuandeid:

1. Saal aastal korraldada usuühinguis vähemalt üks kümniise hingamispäev, millal antakse võimalus jutustada läbielusiid kümniise ja annetuste toomisest ja võetakse aega palvusteks kõigi liikmete suuremale usatavusele jõudmise pärast.

2. Kasutada selliseil pühenduskoosolekuil kümniise töötamise kaarte, millele liikmed võiksid alla kirjutada

oma loovi finnitamiseks, olla rohkem usatavad Issandale tema töö huvides.

3. Kasjapidajad, wanemad, jutlustajad ja liidu esimees peaksid hoolikalt uurima iga usuühingu andmeid kümniisemaksjate arvu üle.

4. Kümnise mittemaksjaid tuleb wastawail ametnikel järjekindlalt külastada eesmärgil, et nendega isiklikult kokku puutudes, palvetades ja pühakirja uurides neid illes kuttuda suuremale usatavusele kümniises.

5. Saal kuul wälja anda lendlehti ja ringkirju, mis jagatakse liikmetele koosoleku lõpul. Need lendlehed sisaldagu wäljarõtteid piiblist ja probwetifikuulutamiswaimu läbi antud kirjadest, mis juhitwad kümniise maksimise waimulikule wäärtusele.

6. Kõigis nendes ettevõtetes peab pidama sügawamat andumust Jumalale ja oldama ettewaatlik ning hoidutama jätwendamast waadet, nagu üksi raha andmisest oleneks teenistus Jumalale.

7. Töötades ülaltoodud nõuandeil wõtta eesmärgiks kümniise liisletulekut liidus 1940. aastal tõsta wähemalt 5%.

8. Liidu usuühinguis tõsta kümniisemaksjate protsenti 80-nele 1940. aastal.

Kümniisemaksjate protsenti oli 1937. aastal 78%, 1938. a. langes see 70% peale, aga läinud aastal tõusis märgatavalt ja oli aasta lõpul 79%, seega näidates tõusu 9%. Eesmärgiks 1940. aastal on tõusta 80% peale, ja me usume, et Jumala Püha Waimu tiwustab meid selleks.

Kümniist ei laekunud 1939. aastal nii palju kui jeda liidu eelarwe ette nägi. On laekunud üle 500 krooni vähem. Liidu nõukogu ei võinud seepärast panna eesmärgiks suuremat summat kui laekus, seega vähem eelmisest aastast. Nii peab siis hoidma ka tööd tagasi. Aga me usume, et meie kõik teeme oma parimat, et Issanda töö ei kannataks.

Kümniise-päevaks me saame uue töotusekaardi. Seda me kasutame oma piibli wahel. Oma töotuse tegemiseks me kirjutame sellele alla oma nime, ja me palume, et Jumal aitaks täita meie töotust.

Kümniise otsusi lugedes me leiame, et see paneb püha töö kasjapidajatele ja teistele ametniketele. Mitaks Jumal seda teostada!

Palvetagem ja toogem tunnistusi meie töotuse päewal. See finnitab ja rõõmustab wastastikku, kui kuulame, millest imet on Jumal teinud oma rahvale.

Soowin kõige paremat fordaminekut meie töotuse päewaks.

G. Mägi.

Kümnise maksjad

Teie olete muidugi lugenud artikleid kümniise kohta meie lehest ja ka traktaadist „Maksin oma kümniise ja . . .“ Kui te olete ja olete olnud ustavad kümniisemaksjad, siis on teil samajugused läbielud. Oleks auline asi, kui kõik meie liikmed võiksid saada osa neist õnnistustest, mis Issand töötanud Malakia 3. peatükis. Meile ei ole küsimuseks kas kümniist maksta või mitte, nagu meil ei tõuse küsimus, et me wait ei pea seda üldse maksma.

General Komverentzi otjustest me kriipjutame jün alla järgmist:

„Iga seitsmenda-päeva-adventistit nõub, et kolmanda ingli kuulutus Ilmutuse 14. järele peab minema iga suguharu, keele ja rahva juure kogu maailmas, ja et meie olemis tee rahvas, kes Jumala käsu peale üles tõuseb jeda kuulutust wiima praeguse rahvapõlwe ajal. Meil on püha kohus jaata korda see töö, mis on nii lootusrikkalt alatud meie esivanemate poolt. Selles ei ole peatust. Nõnda on öeldud prohvetikuulutamise-waimu läbi: „Meie hüüdsõna on edasi, ikka edasi . . . Meie koorem ei või saada pandud maha enne kui kogu maailmas on paistnud Issanda au.“ („Testim.“, 6, lht. 29.) Me peame edasi minema aasta-aastalt kuni töö on lõpetatud.

„Selle ülesande täitmiseks meie peame jaama ikka enam waimset jõudu, ja meil peawad olema juurenemad fondid, et jaata enam töölisti põlududele, et koguda maa wilja hingede näol.

„Seitsmenda-päeva-adventistid on helde rahwas. On üllatam teistele näha rahwast, kelle arw on wähene ja kes toowad nii wäheste wõimaluste juures nii suured anded ewangeeliumitöö jaoks. See ustawus ja andumus Jumala tööle on kõrgesti hinnatud nende poolt, kes on walitud jeda tööd juhtima.

„Paljud tunnistused meie Issanda tuleku ligiolekust, maailmas walitsewad sündmused ja ime- lised wõimalused hingede wõitmiseks on tõuleks suuremale enesepühendusele nii tööliste kui liikmete juures, ja kindlamale jõupingutusele kõigi wahendite kajutamiseks, mis Jumal on meile annud jõuliseks edasiminekuks. Kaugelt suuremaid asju võib korda jaata kui jeda jeni on tehtud, kui iga seitsmenda-päeva-adventist püüab teha oma parimat.

„Meile on öeldud prohvetikuulutamise-waimu läbi, et kui kõik meie rahwas maksaks ustawa kümniise, siis ei oleks puudus wahendeist, millega wiia edasi jeda juuret tööd wiimase hoiatuskuulutuse andmiseks maailmale. Liitude esimehi on manitsetud „waadata järele, et koguduste wanemad ja diakonid teeksid kogudustes oma tööd, hooldafedes jelle eest, et toodaks ustaw kümniis Issanda warandusekotta“, ja koguduste wanemaid on manitsetud „töötada ühes perekonnas teise järele, et Ju-

mala kari ei jääks hooldamata jelles juures asjas, mis sisaldab eneses õnnistuse või õnnetuise.“ („Testim. to Ministers“, lht. 305—306.) Meie kui rahwas peame aru jaama, et niisama nagu Issand on endale määranud hingamis-päewa kui püha aja, nii on ta ka endale määranud ühe küm- nendiku meie sissetulekust kui püha wahendi. Ja nagu me olemis wõinud leida heameest hingamis-päewa pühitsemisest, nii me wõime leida heameest ka Issandale andes tema osa meie omadustest ja sissetulekust, millest me ei ole weel tema osa ära annud ja mis temale kuulub.“

Otjustati jeda, et kõiki adventiste kogu maailmas õhutatagu astuma Jumalaga seadusse, et täpselt ja aujalt maksta kümniis koguduse kassasse ja jeda teha wõimalikult iga nädal või kuu. Gut- lustajaid ja kogudusewanemaid õhutatagu tegema jõupingutusi, et aidata neid, kes ei näe oma wõimalust ja kohust maksta järjekindlast täis kümniis Issanda kassasse.

Divisjoni nõukogu tegi järgmise otjuse, mille ojalusest ära toome:

„Meie liidud pidagu jilmas kümniise maksjate liikmete protsjenti, wõttes eesmärgiks juurendada jeda protsjenti weerandist weerandisse ja püüdes jaawutada 100-protsendilist eesmärki liikmete kohta, kes on ustawad.

„Liidu ja koguduse kassapidajad kintigu iseära- line tähelepannu jellele kohusele, kirjutagu õhuta- wad kirjad liikmetele, et nad jaadaksid ära oma kümniise rahad, ja püüdku ka muul wiisil pidada ülesõhutatawat isiklikku sidet oma liikmetega.“

Siin on wiljakas tööpõld meie koguduste amet- nikele ja iseäranis kassapidajatele. Tuleb pidada aruanne nende kohta, kes annawad ära Jumala omanduse ja kes jeda mitte ei tee. Need aruanded ei ole mitte igapähele kassitleda; need ei ole nudis- hinuulistele jilmadele, waid need peawad olema kasulikult ja ainulikuks otstarbeks.

Kes ei ole täitnud oma kohust, neid peab kü- lastatama ja nendega palwetatama. Neile peab jaama näidatud, et nad ei või kaotada neid iga- wesi ja ajalikke õnnistusi, mis on töötatud. Neile peab jaama näidatud, et kui nad annawad Juma- lale kümniise ja anded, siis nad tõelikult ei ole weel midagi annud Jumalale. Kümniis on Jumala oma, see ei ole anne meie poolt. Kümniis on püha, ja Jumal käseb wahet teha püha ja üldise wahel. (2. Moos. 10, 10; Es. 22, 25. 26. 31.) Ustawus kümniisemaksimises ilmatab meie tõelist wahetorda Jumalaga.

Me usume, et võib palju teha kümniise juure- damiseks, kui juureneb nende liikmete arw, kes maksawad ustawa kümniise. Koguduse ametnikud tundku isiklikku wastutust õhutada igapähe jelles kohustuses. Kirjutatagu julgustawalt neile, kes

on eemal ja oma kümniise laadavad posti teel, ja ärge mõeldagu, et arwande pidamine on ilmaaegne ja ajakulutus. Koguduse wanemad ja jutlustajad tundku, et nad ei ole veel täitnud oma täit kohustust, kui nad ei walwa igaihe liikme üle.

Möödunud aastatel meie kümniis on juurene-

mid ja ka kümniisemaksjad liikmed on majanduslikult kogunud. Ka kümniisemaksjate protsent on tõusnud. Mõnel liidul see on praegu 98%. Mõnedel liitudel igatahes on vajadus paranemise järele, ja me oleme rõõmsad, et püüakse eesmärgi poole.

E. R. Coljon.

Läbielud

Kaske läbielu.

Oli üks uullik perekond maal. Isa, kui perekonna pea, hoolitses talu toe eest ja korraldas majapidamist. Uskudes tõesti labielikult kõiki, tööpunkte, ta siiski oli wabest mõtluses kümniise täpse maksimisega. Ta näine juhtis jellele tähelepanu ja soowitas olla täpsem Sumala omaga.

Saaderi poeg kooli välismaale. Pojal olid head anded ja loodeti, et temast saab juustustaja. Kool oli aga kannis kulukas ja nii tuli nappus rahadest koolimatu tasumiseks. Isa otsustas võtta kümniisest ja maksta kooliraha. Ema hoiatas teda tegemast. Siiski tegi isa oma soowi järele. Poeg sai võimaluse käia ebaü koolis. Aga ühel päewal tuli teade, et poeg on saanud õnnetu hirma koolis...

See kurb läbielu tõi nii isa kui ema tundmisele, et ei pea tarwitama Issanda oma, ja nad lubasid olla usutawamad tulewikus. Sama läbielu mõjus ka isa termitsele ja ta jäi kannatama siakise halbatusel.

Möödunud aastad... Tõustus näis jälle unnewat. Nii mõnigi kord jälle ema juhtis tähelepanu usutawisele.

Ühel päewal oli isal waja minna westkile wilja wiima. Ta wajas mõned kroonid kodunt kaasa võtta, et õiendada oma arwed. Oma käigul ta widi aga saama suurema summa raha. Kodus aga wõlnud tema teada waba raha oma arwete õiendamiseks. Kümniist oli küll jelle summa suuruses. Mida teha? Kas võtta Issanda oma? Keine hoiatas ja palus mitte võtta. Ometi arwas isa, et taqasitullus ta taub jelle laenu ja wõttis kümniisest arwete õiendamiseks teatava summa ja läks teele. Tullus tagasi ja omades kaafas suurenta summa raha, tappis teda teerõõwel...

Ema, sirowides bilien jurnud mehe pabereid, leidis ta raamatute wabest ometi wiis krooni, mis oli waba summa arwete õiendamiseks.

Kalad wõrgus.

Üks wend on kalur. Kaluri amet on raske ja toob wähe sisse. Wennial on perekond toita ja kulufid palju. Ta on aga uskaw kümniises ja Sumal õnnistab teda. Ta jutustab:

„Pärast üht püüki milüsin kalad ja sain just niipalju raha, kui mul tarwis oli erilisteks wäljaminekuteks ja maksude maksimiseks. Kui ka kümniise pealt pidin ära maksma, ei jäänud mulle enam sentigi toidu ostmiseks.

Kümniist ma ei tahtnud milgi tingimusel võtta ja leepärast läsin palwesse Issanda ette ja palusin, et

Issand täidaks oma töötused ja aitaks mind mu raskest wälja. Siis panin usus wõrgud merre ja mõtlekin nagu Beetrus kord, et Issanda käsu peale teen seda, ta saab aitama.

Kui teisel hommikul läsin wõrkusid waatama, siis leidsin oma suureks imestuseks, et wõrgud olid täis suure kalu, mis seekord oli üsna haruldane nähe, kuna teistel, kelle wõrgud sealsamas kõrwal, olid veagu tühiad. Näid oli mul rõõmgi kui wajasin seekord.“

Issand õnnistas jelle wenna usutawust. Tal on teiste kaluritega wõrreldes alati parim jaat. Teised kahestawad teda ja nimetawad teda „imede meheks“. Jah, Sumal on teinud temast jelle mehe, et ta on jäänud usutawaks.

Kogus kümniist enne ristimist.

See oli üks tore noormees. Tema ema ja õde on meie liikmed. Noormees omab hea hariduse. On truu hingamispäewawidaja juba pikemat aega enne ristimist. Et ta ei saanud tõi oma hariduse kohaselt, ta töötas wabrikus klaaskilhwimise alal. Ta ristiti tänawu juwel. Siluti ta lahkus Gestist. Tullus wiimset terwitust ütles ta toob kaasa oma kümniise, mida on kogunud juba enne ristimist, kokku üle 130 krooni. Kõik summa wälises kotikeses kümne ja wiie kroonide wiisi kogutud. Milline eesküin noorile ja kõigile teistele.

E. M.

KAVA KÜMNIISE-PÄEVAKS

Ugustaul S. L. 40.

Kirjalugemine: Malafia 3, 1—18.

Kalvus.

Koorilaul.

Poeg: E. R. Coljon: „Kümniise maksjad“.

Poeg: Ed. Mägi: „Kümniise-päew“.

Kõne: „Usutawus“. (Tema ise koostada).

Koorilaul.

Poeg: „Läbielud“.

Uldlaul S. L. 263. Laulu ajal jagatakse töötuskaardid).

Tunnistused liikmetelt.

Töötuskaartide kätumine, (koosoleku juhataja täidab oma kaardi kõikide ees ja koosolejad koha peal.)

Palwused liikmetelt ja pühendus.

Uldlaul S. L. 283.

Põhupalwus.

Õnnista ja hoia.

(Loenud on käesolewas „Misjoniteadetes“).

Misjonipõllud

Loeng 27. jaanuaril.

Suunda jaartelt.

Täna jutustan ühest pärismaalasest noormehest, kelle elulugu on väärt tähelepanu. Ta kasvas üles ebanormaalsetes oludes. Ta ei olnud üldgi midagi kuulnud koolist. Kreegi ei annud noormehele head õpetust, isegi ta vanemad mitte, kuna nad sundisid teda ainult tööle.

Juba varakult hakkas ta suitsetama ja joomastama jooke tarvitama ja üksnes selles ta nägi elu ülimalt naudingut. Keskasteistkümnendaastast ta abiellus, kus talle anti naiseks 13-aastane tütarlaps. Pulmapäev oli sugulastele suureks lõbutsemispäevaks. Joomine kestis mitu päeva ja lõppes üldise lööminguga.

Noormehel algas nüüd uus aeg. Ta vidi enesele ise ülalpidamist teenima. Brudus sündis teda põlluharimisele, kusjuures ta oli arvanisel, et raskema oia tööst peab tegema naine.

Järgmiste aastatega võrsusid abielust mitmed lapsed, kes aga kõik peale ühe tüdrukuga, varakult surid. See nähtus häiris naabruskonda. Niisiis, et perekonnal lasub mõnesugune needus.

Kõhaletoodud nõid kinnitas, et see naine ei võidki tunda mehele pärijaks ühtki poeglast. Waimudest järelekuulimise tulemusena vidi Mooji, nii oli noormehe nimi, abielluma teise naisega. Mooji oli nüüd saanud 30-aastaseks. Ta täitis nõia tahtmist ja võttis enesele teiseks naiseks 15-aastase tütarlapse. Töö tüdruk oli kirjalikult suitsetaja ja pödes haigust. Kuigi Mooji teadis seda, aga ta võttis selle tüdrukuga vaid seepärast, et ta sai ta odavasti. Selle tagajärjel suurenesid lahkelid perekonnas: tükil ja riinul ei olnud lõppu.

Aastate pärast nägi Mooji, et ta teine naine ei suutnud anda talle poega, keda ta nii väga igatses. Ta küsis jälle nõidastilt nõu ja see soovitas temale tuua avalikku ohvrit kerjade waimude rahustamiseks, mis ta kobe täideti. See ohver ei seisnud milleski muus kui joomapöe forradamises, mis lõpuks jällegi kujuines kohutavaks lööminguks, kus üks mees tapeti ja üht naist raskesti haavati. Valitus sellest kuulda saades lastis Mooji wangistada kaks aastaks. Selle aja jooksul kinnitas tema teine naine poja, aga isegi suri varsti pärast sündi.

Wahveas oli üks ewangelist külastanud oma misjonireisil Mooji küla ja tuli ka tema majja. Mooji esimene naine ühes oma tütreaga said ewangeliumist huvitatud nii, et ewangelist pidi neid sagedasti külastama ja neile rääkima igaweie elu lootusest. Ka teised külaelanikud võtsid ewangeliumi vastu, kes nüüd ewangelistiga ühiselt aitasid Mooji naist kristlikule elule ja ehitasid tema perele uue maja. Kui Mooji wangistabaneses koju tuli, ei uskunud ta oma silmi. Kuna ta juba wanglas ühe kaaswangi abil oli õppinud tundma Kristust, seepärast pööras ta end ümber, lastis enda

ristida ühes oma perega, ja nüüd on nad ustavad tões ja eestujulikud kristlased.

Loeng 3. veebruaril.

Lootus täitub.

Juba aastaid viisis soow misjonikooli ajutamiseks Indo-Hiinasie. See soow täitus 3. okt. 1938. aastal ja õppetöö võis alata. Kool on määratud Indo-Hiinale eranditult selleks, et kasvatada noori misjonitöölisteks sellel põllul.

Tähelepanemisväärt on selle kooli eelajalugu. Ei olnud kerge leida õiget kohta. Me otsime kaua, kuni selle leidime. See oli meeldiw, ümbrusest eraldatud maja, ühes suures aias. See meeldis meile. Siis me ei leidnud selle platši omanikku. Väga otimise järele saime temaga kokku. Meie soowile ta ei tulnud vastu, kuna ta soowis maja müüa kellelegi, kellega tal oli juba läbirääkimisi. Siis võõrdusime otijate poole ettepanekuga, et nad ostaksid selle maja ja annaksid siis meile üürile. Nad vastasid meile, et selles majas on kuulnud tontisid, ja igauks, kes selles majas on elanud, on varsti ära surunud. See maja ei võivat neile tulla lastu.

Vihkade läbirääkimiste järele maja omanikuga saime wiimaks selle maja üürida üsna madala hinna eest. Me otsime rõõmsad. See maja sai jumaliku wäe tunnustajaks. Selle kooli õppetöös on pühakiri A ja D.

Meie õpilaste keskel oli noormees Cambodast, kes õppis annami keele ja õppis ka viibli nii täielikult, et ta võis wiia ewangeliumi walguist oma rahwale. Temast sai üks meie ustawamaid töölisi. Ta omandas küllaldase teotundmise ja ta on õnnelik omas usus, millest ta meile kirjutas järgnevalt: „Minewikus ma teadsin viibli üsna wähe. Ma õppisin üht ja teist, aga mul ei olnud kokkupuutumist Jumala sõnaga. Nüüd on olusford muutunud. Ma rõõmustan ja olen tänulik seepärast, et võisin olla koolis. Nüüd ma mõistan prohwetikuulust ja tean paremini Jumala plaanisid meie suhtes. Neude sõbede ülew ilu waimustab mind, aga üle kõige see, et ma olen tunnud Jumala armastust.“

See on waid üks näide meie kooli õnnistatud töötulemusest, aga Jumal on kinninud meie palju sarnaseid kogemusi.

Loeng 10. veebruaril.

Töö haigete juures.

Neil, kellel on alati võimalik saada kiiret ja head arstiabi, ei ole kerge hinnata arstlikku tööd pärismaalaste juures. Enamik neist waestest inimestest elab ihu ja hinge hädas, ilma abita. Minult harukordadel on neil võimalus haigusejuhtumil arsti saada. Haiged tulewad miilide kaugusest abi saama, mõned tulewad rongiga, teised autoga ja mõned maanteed mööda jalgi. Nad tulewad meie juurde seepärast, et nad on teada saanud, kui hea ja sõbralik on wastuwõtt meie majas. Mõned nendest on teada saanud ka usulisest kogemusest, mis haigetel meie juures on olnud.

Täna teeme rinaläigu meie majas, et mõnda haiget varemini tundma õppida. Siin on näiteks noor hiinlane, kes võib parandamatult haigust, ta võib varsti surra kui ta mitte ime läbi ei pääse. Teda tõi siia tema vend ja palus teda pisut kosutada, et ta siis võiks teda tagasi wiia Hiinasse — isamajja surema. Aga meie noor hiinlane ei taba ära minna enne, kui ta on omanud täielikuma piiblitõdede tundmise. Ta lamab üheskoos neli teise hiinlasega ja nad loewad aagarasti piiblit ja meie raamatuid. Teises toas leiame rikkaima koréalase naise. Ta on väga rõõmus meie juures olles. Kõiges järgmises ühik-toas on kaks välismaalast. Üks neist tuli lõikusele, teine ravimisele ja puhkusele. Järgmises ruumis on neli wäikest haiget, kaks nendest ravitakse taht eest ja kaks tahtuta.

Ühes ruumis leiame ühe raskesti haige, keda päew tagasi opereeriti. Ta tuli mõne kuu eest meie juurde raskest seisukorras. Viig hilia lastis ta end 23 miili kaugusest meie juurde tuua. Esialt ta soowis minna mõnda teise haiglasse, aga rahapuudumise pärast ei wõetud teda kulgile vastu. Ühtlasi olid arstid ta seisukorra lootusetuks tunnistanud. Sumala abil me loodame teda aidata. Ta seisukord ei ole enam paha, me loodame tema jaoks parimat. Kõpjuhagete osakonnas on kaks haigeid, kellel peale ihuliku paranemise on olnud hea edu piibli õppimises. Ühes ruumis on surmalepühendatud naine. Teda toodi meie juurde ühel külmal päewal. Väga wiletsa riidetuse tõttu oli ta peaaegu surmalt külmanud. Samuti raskesti oli külmetanud temal kaigas olem' labeaastane poeg. Tema oli tiikuses ja lootusetu. Tal ei ole kodu, warandust ega rõõmu. Wäikeste poissi wiisime lastesala. Öde nimetas teda Simmits. Ta areneb hästi ja tunneb igaühte ümbruses. Muid ta nimetab wanaisaks.

Tema ema sureb varsti. Me oleme rääkinud temale Lünastajast. Ta on seda rõõmuga vastu wõtnud ja on õnnelikult muutunud.

Peale tema surma hoiaime Simmit weel natuke aega ja siis anname ta kühugi heasse adventisti perekonda. Teie näete kui mitmekülgne ja õnnistusttoow on meie töö siin. Kuna enamik haigeist on wäesed ja wõiwad ainult wähe, wõi mitte midagi tahtuda, seepärast on meie tegevus piiratud. Aga Sumal aitab, et me siin tulewikus saame teha suuremat ja paremat tööd hingede õndsuseks ja rõõmuks.

Loeng 17. veebruaril.

Korea.

Misjonitöö algusest peale on Sumal pannud sellel paganlikul maal loitma wäikest walgu. Meie piiblikoolid lewitawad walguist enam kui 300 kohas üle maa. Enamik meie piiblikoolidest on saanud alguse kodustest piibliuurimistest, kus ühikute hooliate usklikkude ettewõttel wõidi organiseerida hingamispäewakoolid.

Pool aastat tagasi sai ühes siinles külas keegi noor leiknaine usklikuks. Ta elas seal eraldatult teistest usklikest ja pidi kannatama külaelanike wastupanu, sest ristiusku selles külas weel ei olnud. Üks meie ewange-

liste külastas oma abiliselega seda öde, aga wiha kristlaste vastu oli seal nii suur, et ewangelist ei wõinud seal ööbida. Aga piisiva ja julge töö läbi äratas meie öde varsti mõne naabri huwi, sellest kaks ristiti. Seega oli seal kuueliikmeline hingamispäewakool. Nende usuwalguis lewis ümbrusele ja varsti tekkis sinna Sumala armu läbi suur hingamispäewakool. Säärased kogemusi on olnud ka Põhja-Koreas. Ühe ustatu noormehe algatusel kogunesid mõned noored, kelle ühikust tööst peagi arenes hingamispäewakool. Korea hingamispäewakoolide mõju on hea ja nende tegevus loodustab väga siinset tööd.

Prague aruande järele on Koreas umbes 500 000 kristlast. Umbkaudse hinnangu järele on elanikest umbes 2 miljonit ühel wõi teisel teel ristiusu õpetusega kokku puutunud. Aga 22-miljonilise elanikkonna kohta on see arw väike, sest Sumala plaani kohaselt peab ewangeliismi teatavaks saama kõigile. Weel on siin jadu kohti, kus ei ela ainult kristlast. Meie ödede-wendade usk peab vastu panema paljudesse raskustesse. Aga me teame, et nad jääwad piisima ja ei allu kiusatustele. Nibatem siinset tööd tõiste eestpalkweteaga!

Loeng 24. veebruaril.

Põhjapoolised Jaapani saared.

Töö selles piirkonnas algas mõne aasta eest ja me teeme seda julguse ja rõõmuga. Ükski saar ei ole meile liig kaugel ega ükski koht liig külm, et seda ei saaks üles otsida. Oma eesmärkide saavutamiseks kasutawad ewangelistid mitmesuguseid wabendeid: Nad sõidawad raudteel, kasutawad hobuseid, eesleid jne. Need mehed ei lase raskustel endid peatada. Kord küsis üks arst meie ewangelistist: „Mis te siis teeksite, kui teil ei oleks edu ja te midagi ei saaks müüa?“ „Seda hõrhub harwa,“ wastas kirjanusewangelist: „Aga kui see hõrbus, et ma ei saa pikemat aega midagi müüa, siis suretseb Sumal minu eest. Mõnesugusel wiisil wõimaldab Ta mulle toitu ja peatwarju.“

Arst oli üllatatud. „Ma imetlen sellist usku,“ ütles ta, „palun näidake mulle oma raamatuid.“

Kirjanusemüügis oli suur edu Hokkaidos ja Karafulos. Seal töötasid mõned meie õpilased, kes asendasid koju kutsutud kirjanusewangeliste. Meie kirjanuse awas siin paljude usked ja äratas kuulutusele teedwalmistawa huwi. Mõned koolid andsid loa meie kirjanusest lewitada nende sadade õpilaste ja õpetajate keskel. Ühes juures raudteejaamas soowitas jaamaülem kirjanusewangeliste pakkuda raamatuid kogu jaama teenijas-konnale.

Siinsetes kogudustes on hea waim. Igaüks täidab oma kohustused. Kui Hokkaido linn põles, siis jäid ka kabeja adventiperekonda peawarjuta ja tuleohwriks langes ka meie wäike palwela. Meie öde-wennad ei saanud sellest araks, weel samal aastal nad ehitasid uue palwela ja kogudusmaja. Kulud nad kandsid rõõmuga ühikust. Üks öde ohwerdas perekonna wana wäranduse — wäärustliku müüki: seda ta tegi heameelega armastusest Sumala töö vastu.

Siljuti suundus meie tähelepanu Niinu suguharule, kes elas väikestes üksteisest eraldatud asulates Sookaido ümbruses. Selle suguharu vanemad mehed kannavad veelgi pikki jaisid habemeid ja vanemad naised on endid deforeerinud maalitud wurrudega. Jaapani walitsus püüab nende inimeste elatust tõsta ja anda lastele paremat haridust.

See need inimesed waiawad ewangeliiumi. Meie läbitäimne nendega suureneb ja juba olemegi wõinud pidada mõned suuremad koosolekud nende keskel. Nende suloit põhja poole elab veel suguharusid, kellele meil wiimta ewangeliiumi. Me waiame teie eestwalmistada ja tealle töö jaoks.

Kirjandusewangelisatsioon

„Stadunud lambad Jumala kariast on laiali villatud igas kohas ja nende tarwis tehtaw töö jääb hoolitsemisele. Ma tean mulle antud walguse tõttu, et seal, kus nüüd üks kirjandusewangelist on tööpõllul, peaksid olema sajad.“ Kõlv. kirj., lht. 5.

Issanda ümmardajast antud sõna on tähtsaim just nüüd. Aeg on tulnud, kus inimesed teadmatuses olles soovivad teada sündumuste tähendust. Kes peaks neile wiimta teadnisi? Kes peaks tõekunlutust awama otijate ees, kellel pole olnud võimalik kuulda seda kuulutajatelt? Kas ei ole just sinu kohus nüüd tõusta üles ja otstida kadunud hingi? Wõib olla oled sina see, keda Jumal tahab saada oma suurde wiinamäe-töösse? Lõikust on palju, aga wistut töötajaid...

Otsid ka mugawust, siis ei wõi ka loota ka taule. „Issandal ei ole kohta oma töös nende jaoks, kel on suurem soov wõita krooni, kui kanda risti.“ Ministry of Healing, lht. 476. „Kristus ei annud wõlkitut teenistust. Ta ei mõõtnud oma tööd tundidega. Ta aeg, ta lüda, ta hing ja jõud olid antud tööle inimesoo heaks. Wastawatel päewadel ta töötas ja pifad ööd ta weetis palwes, et ta suudaks teha suuremat tööd. Paljude wisa-ratega ja palwetega ta saatis onta palwed taewa, et wõida wastu astuda kawalale waenlasele ja aidata inim-sugu. Oma tööliste ta ütles: „Ihe tähe ma olen teile jätnud, et ka teie nõnda teeksite, kui mina olen teinud.“ Ministry of Healing, lht. 500.

Meie töö tõfial näitab edu. Ustawad kirjandusewangelistid on trükitud kuulutusega tunginud kaugele põhja. Mõõdimud aastal saawutati ka maailma kõige kaugeim punkt lõunas, nimelt Tulemaa saar Lõuna-Ameerika lõunapoolses tipus. Keset häwitawaid lahinguid Hiinas läheb töö edasi. Alles hiljuti saadeti Lääne-Hiinasse teele neli autokoormat kristlikku kirjandust. Hiakirja „Mia Märgit“, mida lewitati enne sõda 80.000 ek. kuus ja mis langes sõja saabudes järjult 60.000-le, trükitakse nüüd jälle üle 70.000.

Manila saarel Saug-Idas elab 2½ milj. inimest. kirjandusewangeliste on aga seal 131, ja kirjutatakse, et „on veel ruumi uute jaoks. Suur hawi on seal targa-nud töö wastu kirjandusewangelistide töö läbi, mida ei jöua rahuldada kohalikud ewangelistid ega jutlus-tajad.

Tellige

„MISJONITEATED“!

Kas ka meie maal pole aeg, kus tõuiefid üles kinnend ühtud ja ütlesid Issanda kutsel: „Siin ma olen, lätila mind!“

W. Wirksalu.

„MEIE AJA“

Tänavuses aastakäigus saavad järjekindlalt käsitletud mitmesugused tähtsad alad.

Liidu esimees Ed. Mägi on wõtnud ette kirjutada meie tähtsamate töepunktide üle. Esimeses numbris ilmus tema kirjutus Jumala käskudest. Teises numbris ilmub hingamispäewast. Ja nii edasi igas numbris üks töepunkt.

Teistelt ilmub kirjutusi ajasündmustest, prohvetikuulutustest ja ka muudest usulistest ja waimsetest küsimustest.

Ka kodu ja kasvatus üle avaldatakse nõuandvaid kirjutusi.

Dr. P. Alvet (Allweiss) kirjutab igas numbris mingi kehaosa haigustest, nende äratundmisest ja ravist, ja ka üldisest tervishoiust. Esimeses artiklis olid käsitletud suuhaigused; järgmistena tulevad kopsuhaigused, kõhuhaigused jne.

Tellige „Meie Aeg“ enesele ja oma sugulaste-tuttavatele. Koguduseliikmed saavad tellida alandatud hinnaga — 2 kr. aastakäik. Tellimine võib alata igast numbrist.

Lahkunuid mälestades

Wifa raste haiguse järele läks 5. novembril 1939. a. hukama Kalkvere loaduse wanimaid liikmeid Anna Danilass. Oma 71 eluaastast on ta adventlootuses röömustanud 33 aastat. Tema kristlik elu ja waimne kannatus on meile jätnud parimad mälestused. Teda jäid leinoma mees ja tütre. J. Daniel.

Sühiteie haiguse järele lahkus 25. oktoobril siit maailmelt elust Leena Nõukas. Oma 70 eluaastast oli ta 13 aastat wõidelnud tees. Oli Härwa-Jaani loaduses hoolisamaid lõikustamutöö tegijaid. A. N.

17. detsembril lahkus siit maailmst wäikes rahus sühiteie haiguse järele meie armas öde Amanda Ort. Ta sai olla waid umbes pool aastat meie rahma ribad. Alles kurt ta ostas luada, kuid mitte kõnelda. Koollega õppis ta õppetükki ja hommikutwalmwet ning andis neid ka teistele luada, tehes nii misionitööd oma wõimete kohaselt. Teda mälestab Sunre-Jaani loadus. J. Saan.

14. detsembril suri Wakkla-Kummu loaduse liige Miina Wiikmann 76 aasta wanuses. Kadunu on olnud meie loaduses 28 aastat.

Wäljaandja: SPN Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Wastulaw toimetaja: M. Wärenarub. Wbitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Ühtiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Wõsti jooffew arwe 192.

„Kürtrükk“, Tallinn, Rütli 4. 1940

24. jaanuaril 1940.

Sind 15 senti.